

Tartalomjegyzék (kattintható)

1. Előszó.....	1
Köszönetnyilvánítás.....	1
Üdvözet!	1
2. Villingen-Schwenningen – Wo ist das?.....	1
a) HFU - Hochschule Furtwangen	1
b) Elhelyezkedése	1
c) Látnivalók a közelben	1
3. Ismerkedés az ERASMUS+ programmal	2
a) Még itthon.....	2
b) Még mindig itthon.....	3
c) Megérkezvén	3
4. Kinti tanulmányok	4
a) Beindul az élet – Első napok.....	4
b) Kirándulások.....	4
c) Étkezés, bevásárlás, szolgáltatások.....	5
Bank / Sparkasse.....	5
Bevásárlás.....	5
Étkezés.....	6
Telefon, mobilinternet	6
Kikapcsolódás, szórakozás.....	6
Közlekedés.....	7
Kijövök-e havi 450€-ből?	7
d) Tanulás, oktatás.....	7
e) Nyelvtanulás	8
f) Nyelvhasználat.....	8
5. Végző.....	8

1. Előszó

Köszönetnyilvánítás

Mindenek előtt köszönetet szeretnék nyilvánítani Dr. habil. Nagy Imre Zoltán Tanárúrnak az ERASMUS+ programra való jelentkezés ötletének felvetését és arra való bátorítást, Dr. Zabóné Varga Irén Tanárnőnek az itthoni „mutatványok” lebonyolításáért, illetve ajánlásáért.

Végül, de nem utolsó sorban, az Óbudai Egyetem International Centerében dolgozóknak az adminisztrációban és a tanulmányi út lebonyolításában.

Üdvözet!

Üdvözlök minden kedves érdeklődőt a dokumentumomban, amely arra hivatott, hogy feldolgozza a tapasztalataimat erről a tanulmányi utamról. Feltételezem, hogy ennek a szövegnek az olvasásakor már valamilyen fajta késztetést éreztél az ERASMUS program iránt, így itt és most leszögezném, hogy **bárki**, aki jelentkezik rá, nem fogja megbánni.

2. Villingen-Schwenningen – Wo ist das?

a) HFU - Hochschule Furtwangen

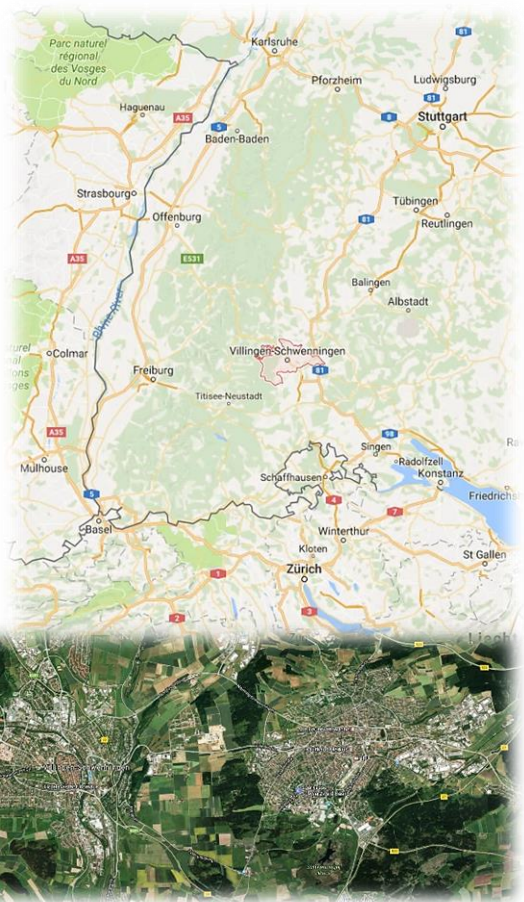
A Hochschule Furtwangen – nem meglepő módon – több campussal is rendelkezik. Ezért mindenképpen ajánlom, hogy információt szerezzünk indulásunk előtt arról, hogy valójában helyileg hol is fogunk kikötni. Furtwangenben, Villingen-Schwenningenben és Tuttlingenben találhatóak a különböző campusok, amelyek egymástól úgy durván 30-60km-re helyezkednek el. Gépészmérnökként a schwenningeni campus fogadott, hisz szaktól függően más-más campusra kerülhetünk.

b) Elhelyezkedése

Villingen-Schwenningen Németország délnyugati csücskében található, Stuttgartól egy jó 100km-re. 704m magasan fekszik, ami azt jelenti, hogy elég nagy az esélye annak, hogy a téli hónapok alatt hó bőven legyen. Mindenféle ilyen adatot azonban Wikipedia, Google maps meg az egyéb ilyen szolgáltatások is kidobnak, úgyhogy folytatnám is tovább, hogy mit érdemes megnézni mindenképpen. Személyes véleményem szerint egy ERASMUS+ ösztöndíj erről *is* kell, hogy szóljon.

c) Látnivalók a közelben

Itt és most leszögezném, hogy egy Autó megléte nagyon nagy segítség - majdnem egy „muszáj”. Mindenképpen előnyös, hogy ha valaki mellé be tudunk társulni. Nekem volt az a szerencsém, hogy barátom autójával *kocsikázhattunk* jobbra-balra. Nem feltétlenül zárnám ki a tömegközlekedés lehetőségét sem, azonban azzal sokkal kevesebb helyre lehet eljutni, ahová véleményem szerint érdemes lehet/lenne. Ha más nem, akkor ajánlom a más – akár közelebbi – országokból érkező hallgatókhoz betársulni.

Donauquelle – A duna forrása

Az olyanok számára, akik imádják a természetet, bőven akad látnivaló a közelben. Egy magyarnak – főleg egy budapestinek – nagy meglepetés lehet a Dunát, pontosabban a forrását megtekinteni. További látnivalók, amelyek érdeklődésre adhatnak okot:

- Neckarquelle – Neckar forrása (Schwenningenben)
- Triberger Wasserfälle – Németország legmagasabb vízesése
- Villingen óvárosa
- Stuttgart (akár Oktoberfest, akár Frühlingsfest alkalmából)
- Burg Hohenzollern / Zellerhorn
- Duna forrása / Donauquelle – Donaueschingen-ben
- Titisee és környéke
- Furtwangen és környéke
- Schaffhausen és a Rajnavízesés
- Basel
- Strasbourg
- Stb...

Triberg - Vízesés

A lényeg az, hogy rengeteg látnivaló van a közelben, és érdemes egy-egy úticélt kinézni, arra pedig egy teljes napot szánni. Érdemes előre tájékozódni az interneten vagy prospektusokból. Túraútvonal is rengeteg található a környéken, főleg Hornberg és Titisee felé.

3. Ismerkedés az ERASMUS+ programmal

Térjünk át egy kicsit a technikai lebonyolításra, mert véleményem szerint ez okozta a legtöbb problémát az egész út alatt.

a) Még itthon

Maga a jelentkezés nem volt egy vérszesen bonyolult dolog --- így visszatekintve. A rengeteg dokumentum ne vegye el a kedvét senkinek, mert minden tiszta lesz, csak kérdezni kell. Sokat.

Túl sokat.

Valahol személy szerint az egész út legproblémásabb része a különböző dokumentumok, az itthoni kínok voltak.

Természetesen én csak a mi eljárásunkról tudok beszélni, és remélem, hogy ez a jövőben javulni fog (amire sajnos személy szerint a közeljövőben nem látok esélyt).

A legnagyobb probléma az volt talán, hogy a kezdetektől úgy tűnt, mintha az itthoni iroda semmit nem tudna a kinti egyetemről. Ezt úgy értem, hogy van egy e-mail címük, ahová a mi jelentkezésünket elküldték, onnantól pedig szólnak voltunk eresztve. Ami nem feltétlenül probléma, mert így végül is mindenről tudtunk, amit intéztünk, viszont az egyből mélyvíznek nem mindig vagyok személyes hívője.

b) Még mindig itthon

Az egész kiutazásnak a gerincoszlopa a Learning Agreement. Ez az a dokumentum, amelybe bekerülnek az odakinti, illetve itthoni tantárgyak. Kiutazásunk előtt a Before Mobility résznek kellett kitöltve lennie, amelyet le is kellett adni az ERASMUS irodának.

A Before Mobility résszel a legfőbb problémám az volt, hogy HFU kinti honlapjának nemismeréséből adódóan, nehéz volt információt szerezni – főleg úgy, hogy nyár idején próbáltuk felvenni a kapcsolatot a fogadóintézménnyel – több-kevesebb sikerrel. Linkelni azért nem illendő, mert azok szeretnek nagyhirtelen elévülni. Google keresésként tudom ajánlani: **HFU Prüfungsamt**. Ha úgy tetszik, ez a kinti „vizsgahivatal”, rengeteg információ ott biztosított – jobb lett volna erről tudnunk még kiérkezésünk előtt.

A kinti intézmény rendszerében történő regisztrálás megtörténte után – elég sok idő elteltével – megkaptuk az üdvözlőleveleinket, amelyek rengeteg információt tartalmaztak.

Ezek között kaptunk egy „Accommodation finder questionnaire” nevű lapot, amely különböző szempontok kitöltésével, visszaküldve a kintieknek, segített abban, hogy milyen szállást keressenek nekünk. Van lehetőség kollégiumban való lakhatásra, azonban ezt a lehetőséget egy inkább utolsó lehetőségként ajánlanám csak. A következőkben ki fog derülni, hogy miért.

Schwenningen főképp egyetemi város, ami azt jelenti, hogy rengeteg albérlet áll rendelkezésre, főképp a Wohngemeinschaft (WG) formában, amelynek az a lényege, hogy van egy saját szobád, viszont például a konyhát, fürdőszobát megosztod több (5-6) másik emberrel.

c) Megérkezvén

Autóval mentünk ki, ez körülbelül 1000km-nyi vezetést jelentett. Kellemes tempóban Budapestről 12-14 óra alatt bőven le lehet érni. Stuttgartból érkező nem ajánlom a vonatot, csak végső esetben: Flixbus nevű távolsági-busz-szolgáltatás teljesen tökéletesen működik; és olcsóbb is.

Mi a Schramberger str. 26 szám alatt lévő kollégiumban kaptunk elhelyezést, amely egy másik, ottani főiskolához tartozó campus utolsó emeletén található. Nekünk a kollégium 203€-ba került havonta, amely, mint később kiderült, nem volt sem a legolcsóbb, sem a legjobb ár/érték arányú ár a városban. Hasonlóan egy WG-hez, a kollégiumban is egyágyas szobák vannak, azonban a WG-vel szemben itt a konyhát nem 5, hanem 25-30 lakóval kell megosztani, amely rengeteg kellemetlenséget okozott nekünk, mind higiéniai, mind kényelmességi szempontból.

Ez a kollégium a város szélén helyezkedett el, az egyetem campusától körülbelül 20-30 perc sétányira volt. Középen túl sok vásárlási lehetőség nem volt, parkolóhelyet viszont biztosítottak.

Az első néhány hetünk egy ún. Orientációs Programmal kezdődött, amely bemutatta az iskolát, illetve a különböző rendszerek használatát, lényegét, mint például:

- Felix – E-learning portál
- Studi-portal – Előrehaladáshoz használatos portál
- Webmail – saját @hs-furtwangen.de -s e-mail
- Neo (Edu20) – A Language Center saját rendszere

Délután egy intenzív német kurzus is indult, amely a megérkezésünk előtt megírt „TestDaF” belső, házi vizsga rendszeren keresztül sorolt be mindenkit a megfelelő szintre. Orientációs program kereteiben A2/B1-es szintig lehetett tanulni, ha valaki magasabb szintet ért el, annak délután szabadidője volt.

Orientációs program keretében nyitnak velünk német bankszámlát, beregisztrálnak a Bürgeramtban, illetve elintézik minden olyan adminisztrációs dolgot, amit kell. Esszenciájában kap az ember egy menetrendet, azon pedig rajta van, hogy kinek mikor, hol, merre és milyen dokumentumokkal kell ott lennie egy adott folyamathoz. Relatívén érthető, azonban érdemes figyelni arra is, hogy vannak olyan folyamatok, amelyek csak az EU-n kívülről érkezőkre érvényes – ezáltal nyerve egy-egy szabadnapot is.

4. Kinti tanulmányok

a) Beindul az élet – Első napok

Németországban az előadások októberben kezdődnek. Az orientációs program nekünk szeptember 19-én kezdődött, ami azt jelentette, hogy volt egy kevés időnk megismerkedni a tereppel. Október elején azonban feléled a város.

A kötelező tárgyak mellett rengeteg szabadon választható tárgy is indul, amelyekről több információt vagy a Prüfungsamt alhónlapján, vagy a campus megfelelő épületében kihelyezett információs táblákról lehet szerezni. Egy biztos, hogy a nyelvi tantárgyakra való jelentkezés teljesen külön rendszerben, a többi dologgal párhuzamosan zajlik.

Általánosságban igaz, hogy a tantárgyakra nem előre kell jelentkezni, hanem október vége felé kell leadni egy jelentkezést a **vizsgákra**. Egy tantárgyból egy vizsgalehetőség van. Mivel -sajnos- az otthoni tárgyakat nagyon rosszul fedik le a kinti tanulmányok, ezért ajánlom azt, hogy inkább olyat válasszon az ember, ami érdekli. Mi beleestünk abba a csapdába, hogy próbáltuk minél jobban lefedni az otthoni tantárgyakat – elég kevés sikerrel. Német nyelv kötelező jelleggel fog a tantárgyaink között szerepelni, maximum időpontot tudunk változtatni a szabad helyek számától függően.

Az első héten vannak a laborgyakorlatokra való regisztrációk is, erre érdemes figyelni, hogy mikor vannak, mert ezek speciális, akár az előadástól eltérő időpontban is lehetnek. Érdemes az online órarenddel előre megbarátkozni, és minden esetben dátumozott módban használni.

b) Kirándulások

Az International Center minden vendéghallgatónak szervez különböző kirándulásokat különböző városokba. Ezekről a kirándulásokról annyit érdemes tudni, hogy általában egynaposak, olcsók és egész jól szervezettek. Kivétel nélkül minden kirándulásra ajánlom a feliratkozást és részvételt, főleg a Berlini, többnapos kirándulásra.

Figyelembe érdemes azt is venni, hogy nem csak számunkra indulnak kirándulások, ezért egy kis szerencsével olyan helyekre is eljuthatunk, amely nem szerepelt az előre kiadott listánkon. Nekünk ilyen „kitérő” volt például egy, a Stuttgartban lévő Porsche gyárlátogatás – gyakorlatilag aznap tudtuk meg, hogy egy csoport visszamondta a kirándulást, ezért a felszabadult helyeket szeretnék betölteni. Csak a vonatjegyet kellett fizetni, aminek a költségeit minimalizálni tudtuk egy csoportos kedvezmény kihasználásával.

Neckartower – (N épület)

Reichstag - Berlin

Porscheplatz - Stuttgart

c) Étkezés, bevásárlás, szolgáltatások

Bank / Sparkasse

Mint már említettem, az orientációs program keretében elvisznek bankszámlát nyitni. Ennek a „következménye” az, hogy lesz egy/kettő német bankkártyánk. Ne várjunk nagy csodát a bankrendszerrel – az egyik olyan dolog, amely szerintem Magyarországon sokkal jobban kiforrott. Felejtsük el, hogy mi Paypass-szal vagy egyéb érintés(ment)es fizetéssel fogunk tudni fizetni. A kötelező itthoni Eurós számlához kapott MasterCard kártyát például nem tudták elfogadni a Pennyben, mert ott csak Visa kártyákat tudnak elfogadni. (Hozzátenném: A német kártyám is Mastercard/Maestro volt. Ez úgy elmondja szerintem, hogy mennyire gagyinak hat a banki szolgáltatások egyvelege...)

A német számlához két kártyát postáztak, egy Kreditkártyát, és egy Girocard-ot. A Girocardot használja mindenhol az ember, konkrétan egy kis műanyag kártya, amelyen van egy chip meg egy mágnesszalag. Online vásárlásokhoz azonban nem feltétlenül tudjuk használni, mert nincs – a tradicionális értelemben vett – kártyaszáma. Függetlenül ettől, ezzel a kártyával tudunk nagyon sok mindent csinálni – Németországban. Külföldön (mint pl: Svájcban) ez a kártya használhatatlan.

Bevásárlás

Kaptunk egy várostérképet, amelyen be volt jelölve a legtöbb bevásárlási lehetőség. Ezek közül általában a legközelebbi diszkontórt tudnám ajánlani, bár természetesen ez előbb-utóbb kényszer szerűen ki fog alakulni. A Lidl, Aldi már itthonról ismerős lehet, a választékot még egy tucat üzletlánc (pl: Norma, Rewe) egészíti ki.

A közelben (Bad Dürkheim) található egy Kaufland is, amely, ha úgy tetszik az itthoni nagy Tesco-nak a kinti megfelelője. Közélemben van még sok bevásárlási lehetőség, többek között egy Media Markt is.

Élelmiszer, illetve mindennapi felhasználásban előforduló termékek (pl: mosószer, mosogatószer) vásárlásakor rá fogunk jönni, hogy nagyjából annyi pénzt fogunk a kasszánál hagyni, amennyit itthon is hagynánk. Vannak olyan termékek, amelyek olcsóbbak odakint, de vannak olyanok is, amelyek drágábbak – kedvenc halamat, a lazacot például odakint a töredékéért lehet kapni, mint idehaza. (Kauflandban például lehetett konzervben is kapni, a Sprottni-, Hering-, Szardíniakonzervek mellett, ugyanannyiért)

Bevásárláskor talán gondot jelenthet az, hogy nem fogjuk megtalálni azt, amit keresünk. Amiket itthon teljesen természetes alapanyagoknak gondolunk (Tejföl, túró csak példaként, de akár a trapista sajt is) nincsen odakint. Legalábbis ugyanolyan formában nincsen - „helyettesítő termékek” akadnak viszont bőven. Gyors internetkeresés után rájön az ember, hogy a gouda young sajtok hasonlóan hasznosíthatók, mint egy trapistasajt, a tejföl helyett ott van Schmand stb...

Igazából nem kell, hogy gondot okozzon a bevásárlás (ne felejtsük el, hogy a németeknél az üzletek vasárnap zárva vannak), maximum az Euró nem ismeréséből, illetve a visszajáró Eurocentek mennyiségéből akadhat problémánk. (Nekem például folyamatosan gondot okozott az a rengeteg aprólék...)

Étkezés

A campushoz tartozik egy menza, amelyet a saját tanulói kártyákkal lehet használni. (!Csak!) Girocard-unkkal tudjuk feltölteni a kártyát X összeggel, amelyet aztán használhatunk a menzán való fizetéskor. A menzán egy A, B illetve egy plusz menüből választhatunk. Az A és B menü naponta, míg a „grill” menü hetente változik. Egész normális árban van, mi viszont azt tapasztaltuk, hogy a szorgalmi időszak előrehaladtával a minősége rengeteget romlott. Kipróbálni mindenképpen ajánlom, főleg szeptemberben.

A kollégiumban volt konyhánk, ezért a főzés lehetősége fent állt. A probléma inkább az volt, hogy nem csak mi főztünk volna. Jellemző volt a tumultus a főbb étkezési időkben, hisz 25-30 emberre jutott egy konyha, összesen egy sütővel és 4-4 főzőlappal (4 kicsi, 4 nagy). Meg lehetett oldani azt, hogy főzzön az ember, de nehézkes volt az elején. Szerencsére végül mindenkinek kialakult a saját „menetrendje”, így lehetett számolni azzal, hogy mikor lehet főzni a konyhában és mikor esélytelen.

Bőségtál otthoni módra, két személyre ☺

A városban is találhatóak éttermek, gyorséttermek. Főképp a török döner és a pizza dominál, de találtunk a campustól nem messze egy grillcsirkést, ami véleményem szerint jobb volt, mint az előbb említett ételek bármelyike.

Berlini kirándulásunk egy speciális eset volt (mert ott büféreggelit kaptunk a hostelben), de általában érdemes úgy számolni, hogy a kirándulások alkalmával önellátók legyünk. Ezek nem csak a szervezett kirándulásokra, hanem a magunk által nekilátásokra is igazak. Svájcban arcátlanul drága minden, ezért érdemes otthon előre főzni / csomagolni ételt.

Telefon, mobilinternet

Itt és most leszögezném: könyörgöm, ne hallgassatok arra az emberre, aki azt mondja, hogy az Aldi talk jó szolgáltatás odakint.

Ne.

Tényleg ne.

Rengeteg problémánk volt vele; ha olcsó szolgáltatást kerestek, érdemes végigböngészni az összes ajánlatot. Az O2 volt az, amely – így visszatekintve – olyan szolgáltatást adott, amit érdekesebb lett volna választani.

Általánosságban igaz volt, hogy ne várjuk el ugyanazt a szolgáltatási minőséget, mint itthon – például megtudtuk, hogy mobilinternet lefedettségben/sebességben Magyarország a világon a harmadik helyen van Dél-Korea és Szingapúr után. A problémát az Aldi Talk által használt hálózat is rontotta, volt olyan, hogy próbáltuk hívni egymást, de semmi sem történt – a másik fél pedig a nem fogadott hívásról értesítést sem kapott; elég kellemetlen, ha valamilyen ügyben várunk hívást.

Kikapcsolódás, szórakozás

Véleményem szerint a legnagyobb előnye ennek az úticélnak a természet közelsége volt. Az, hogy kifordultam az ajtón: ha balra indulok egyetem felé megyek, ha jobbra, akkor erdő az nagyon megtetszett – tény és való, hogy a városnak konkrétan a szélén voltunk.

Ugyanakkor vannak lehetőségek más szórakozásokra is: Bowlingpálya, Mozi, Úszás, Edzőterem – azonban senki ne várjon nagyvárosi pezsgést.

Közlekedés

Mint már említettem, a közlekedés nem a legfényesebb. Minőséggel természetesen semmi gond nincs, inkább a hálózattal és a menetrenddel van. Nem tudom, hogy azért nem járnak sűrűen a járatok, mert alacsony a kihasználtság, vagy azért alacsony a kihasználtság, mert nem járnak sűrűen a járatok. Az igazság az, hogy Stuttgartba eljutni nem nehéz, de annál időigényesebb. Meg alapjában véve sokkal szabadabb az ember, ha van egy autója; főleg a különböző eldugott falvakba volt érdekes eljutni, és ott kirándulni a dombok között – akár éjszaka is.

Egy szolgáltatást azonban megismertem, amelyet csak ajánlani tudok; ez pedig a Flixbus. Nem tudtam, hogy Budapestről ki lehet jutni velük, sőt, még Németországon belül is nagyon jól lehet velük közlekedni, egész olcsón.

Ismételten csak hangoztatni tudom, hogy ha egy autója van az embernek, akkor az óriási előny itt.

Kijövök-e havi 450€-ből?

Először is szögezzük le, hogy az ERASMUS iroda 10%-ot vissza fog tartani a teljes összegből, és még nem lesz számlánkon a pénz akkor, amikor a szállásunk kaucióját be kell fizetni. Ilyen szempontból nem árt a zsebpénz, hisz abból tudjuk ezeket a kiadásokat „hitelezni”.

Maga a válasz a kérdésre azonban nem annyira egyszerű: igen is és nem is. Igen, ki lehet jönni 450€-ből, viszont nem, mert 1.) nagyon szűkösen, 2.) nem jut el egy rakás helyre az ember, ami végül is az ERASMUS lényege lenne. Mindenképpen ajánlom, hogy legyen félretéve zsebpénz, amihez nem sajnálunk néhány esetben hozzányúlni.

d) Tanulás, oktatás

Mint gépészmérnöki hallgató, ez az a pont, ahol megéreztem az itthoni, illetve kinti tanulmányok közti nagyon erős kontrasztot. Természetesen egy ERASMUS félév nem ér fel a külföldön való tanulással, viszont belekóstolhat az ember az ottani felsőoktatási életbe.

A HFU-n a gépészmérnöki oktatás főképp német nyelven zajlik, vannak azonban angol nyelven indított tantárgyak az „International Engineering” szak miatt. Jelzem, nekem egyik nyelv használata sem okoz problémát, illetve a városban élő és az egyetemre járó rengeteg nemzetközi tanuló miatt az angol nyelv ismerete is elegendő a boldoguláshoz.

A gépészmérnöki szak sokszor azonban úgy érződött, hogy háttérbe szorul a „Business Management” meg „büfészakok” az egyéb szakok miatt. Ez nem feltétlenül gond, hisz problémamegoldó-készséget fejleszt, viszont érdemes vigyázni arra, hogy mire vonatkozik.

Személy szerint csak német nyelvű órákon vettem részt. Így utólag visszagondolva érdemes az embernek egy kicsit tágabb látásmódot használnia a tantárgyak kiválasztásakor, hisz az itthoni tantárgyakat biztosan nem fogja tudni lefedni. Ez nagyon sok mindennek betudható, szerintem nem kell taglaljam, hogy melyik rendszert találok jobbnak. Aki úgy gondolja viszont, hogy csúszás nélkül próbál itt teljesíteni, annak egyáltalán nem ajánlanám ezt az egyetemet.

Az otthon elfogadtatható tantárgyak száma elég kevés. Kreditet szerezni azonban nem nehéz, ajánlani tudom a International Perspectives in Engineering and Technology (IPOET) szemináriumot mindösszesen 6 ECTS kreditért, ahol a feladat az egyetem/Budapest/Magyarország bemutatása, illetve más tanulók bemutatóinak (német ERASMUS hallgatók beszámolóinak) megtekintése. Figyelni kell arra is, hogy a tantárgyak nem nehézségük szerint, hanem heti óraszámuk szerint kapják meg a kreditértékeiket. CAD tantárgyunk 4 kredittel sokkal könnyebb volt, mint az itthon akár Mechanika 3-ként is elfogadtatható „Dynamik” tantárgy 2 kreditért. Érdemes ilyen esetekben előre egyeztetni az itthoniakkal és kintiekkel is.

e) Nyelvtanulás

Abszolút követelmény egy német nyelvére a kintiektől. Kötelező részvétellel, több szinten is indul; mint ahogy már említettem 0 tudásról is lehet indítani az orientációs program keretében. Mi a B2-C1-es szintű nyelvrákra jártunk, mert oda kaptunk besorolást a belső TestDaF-os teszt alapján. Figyelni kell, mert ez a teszt nem ugyanaz, mint amit az itthoniaknak kell csinálni (OLS).

Maga a nyelvére mindenképpen előnyös volt, más aspektusok alapján tanultuk a nyelvet, mint ami itthon megszokott. Angol nyelv tanulására is van lehetőség, azonban ott sokkal jobban kell figyelni, mert a helyek korlátozottak. Én Angolból C1-es nyelvvizsgával rendelkeztem, és a B2-es szintű „Technology” nevű angolt vettem fel. Nagyon jó hangulatúan teltek el az órák, a tanárunk amerikai volt.

f) Nyelvhasználat

Az ERASMUS-os tanulók többsége az angolt beszélte az anyanyelvükön kívül (kivételt képeztek a kínaiak, akikkel néha hadilábon álltunk a kollégiumban a kommunikáció terén), azonban például Strasbourgból érkező franciák, illetve német nyelvű egyetemről érkező jordániai tanulók tudtak németül is.

Az utcán viszont nem érdemes arra bázírozni, hogy a magyart nem érti meg senki sem. A legrandomabb helyeken futottunk bele magyarokba, sokszor illendőbb lett volna finomabban fogalmaznunk.

5. Végszó

Azt hiszem, hogy ez egy olyan élmény volt számomra, amelyet kár lett volna kihagynom. Szerencsére úgy döntöttem, hogy belevágok egy ilyen útba, és kiszabadítom magamat az itthoni kalitkából – nagyon jó döntést hozva ezzel.

Mondhatni ez az út nekem egy „ismerd meg magad” úttá nőtte ki magát, amely sok mindenben változtatta meg a gondolkodásomat, a világhoz való viszonyulásomat. Némettudásomat kamatoztathattam, és elég valószínű, hogy a kint megkapott tudást a jövőben használni is fogom.

Hazatérésem után súlyosan elgondolkoztam azon, hogy milyen jövőt is szeretnék magamnak formálni. Ez a kép még formálódik bennem, de az biztos, hogy a kinti továbbtanulásomat fogja megalapozni. Ideje volt annak is, hogy nagyobb döntéseket hozzak, és egy kicsit „outside the box” gondolkozzak.

Konkrétan csak ismételni tudom az összes többi ERASMUS-os társam mondandóját, hogy megváltoztatott ez az út, és semmiért sem cserélném el az élményeket, amelyeket odakint szereztem.

Remélem, hogy élménybeszámolóim által kedvet tudtam csinálni egy ERASMUS-os út felé, és akár még több minden irányába. Megpróbáltam mindent leírni, de természetesen senki sem tökéletes, így biztosan maradtak ki dolgok, amelyeket csak egy módon lehet megtudni: ha kimegy az ember, és a saját bőrén tapasztalja ezeket.

Természetesen bármi kérdés adódna, nyugodtan lehet dobni egy e-mailt a mate0719@gmail.com e-mail címemre.

Ajánlani szeretném továbbá a két „bajtársam” beszámolóját is, Boldogh Bence-jét és Abonyi Mátyás-ét. Mindkettőjüknek köszönhetem, hogy nyugodtabban vágtam neki egy ilyen útnak.

És természetesen „NIZ” Tanárúrnak, hogy emlékeztetett minket az ERASMUS meglétére ☺

Donaueschingen – A parkban találtunk egy ilyen táblát

MAGYAR KERESZT

Ez a kereszt haranggal, a magyar történelem következő, sorsdöntő eseményeinek emlékére állíttatott.

1456 július 22.: Nándorfehérvári (Belgrád) csata. A magyar csapatok dicső győzelme Hunyadi János hadvezér és kormányzó vezetésével a török szultán II. Mehemed csapatai felett. A magyarok győzelme megmentette a keresztény nyugatot az iszlám uralomtól.

III. Calixtus pápa félelmében, 1456 június 29.-én elrendelte az úgynevezett déli harangszót, amit félelemharangnak vagy törökharangnak is neveztek és a mennyei segítségért való imára szólított fel. Ebből az okból szólnak még ma is déli 12 órakor a templomharangok.

1956.: Népfelkelés Magyarországon a függetlenségért és demokráciáért, melyet a megszálló orosz csapatok vertek le. Sok ember vesztette el ekkor Magyarországon az életét, vagy hosszú szabadságvesztésre ítélték őket, illetve sokan hagyták el hazájukat.

1989.: A "vasfüggöny" lehullása kelet és nyugat között, amely Magyarországon kezdeményezésével a szovjet hatalom összeomlásához vezetett. Ez sok német számára a szabadságba való menekülést tette lehetővé, elősegítette Németország újraegyesítését és végül a Donaueschingen és Vác közötti partneri Kapcsolat 1994 évi megkötéséhez is vezetett.

Az emlékkeresztet S. D. Prinz Max zu Fürstenberg állította. Felállítását a Dunaforrás területének akkori magyar képviselője, a zombori Rónai Ferenc kezdeményezte. A keresztet 1956 július 22.-én szentelték fel. Az első felújítása 1983-ban a Fürstenbergi Hercegi Díszgárda támogatásával történt meg.

2001-ben a Donaueschingen város és a Váci Baráti Kör a keresztet ismét felújította.

2001 június